

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 9

NOVEMBER 1998

34. årgang

Gud ordnet opp for deg i Jesus.

Av Lars Fossdal

Gud kaller av nåde

Når vi vil lage noe, velger vi oss de beste emnene. Når vi vil gi noen en gave, er det fordi vedkommende fortjener det av en eller annen grunn, eller fordi vi vil påskjønne for utholdenhet eller oppmuntre til innsats.

Men slik er ikke Gud. Han gir aldri gode gaver som gjengjeld for gode gjerninger eller for å oppmuntre oss til fortsatt tjeneste og utholdenhet. Skriften sier at «rikmenn lot han gå bort med tomme hender». På den annen side sier Skriften at «hungrige mettet han med gode gaver». Hungrige er slike som ikke har noe å mette sitt behov med. De er avhengige av andres barmhjertighet for å overleve.

Det er slik Gud er. Den som intet har, gir han alt. Og den som har noe, får intet.

Vi mennesker har vanskelig for å

tro dette. Det ligger til vår natur å tenke at uten fortjeneste får vi ingenting hos Gud. Og når Gud endatil vet om våre synder, sier det seg selv at vår mulighet til barnekår er ødelagt. Dersom vi selv hadde et barn som bestandig gjorde det motsatte av vår gode vilje og i tillegg hadde et hjerte som var fiendtlig innstilt til oss, ville det ikke være grunnlag for samfunn.

Men slik er ikke Gud. «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.» (Joh 3:16) Gud elsker syndere. Kristus døde til fastsatt tid for ugudelige. Evangeliet og frelsen er ingen påskjønnelse som Gud gir mennesker som om-vender seg og delvis lykkes i sitt liv.

Nei, for da Gud skapte verden hadde han forut bestemt at vi skulle

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:

Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær: Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer: Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801 56 82133
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98, fax 33 33 91 40
Bankgiro 2490 45 39496
Postgiro 0825 07 71534

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

få barnekår ved Jesus Kristus. Både kallet til frelse og selve frelsen ligger derfor utenfor vår fortjeneste og verdighet. Evangeliet sier at Gud ble menneske som oss, at han ble prøvd i alt i likhet med oss, men var uten synd. Hans liv og gjerninger var fullkomne for Gud. Da han døde på korset, kunne han rope ut: «Det er fullbrakt!» Ved sitt liv og sin død, skaffet Jesus nåde tilveie for syndere. Det er derfor Gud kan kalle syndere og frelse dem.

Gud er i Jesus Kristus lik en far som går og gjør opp barnets skadeverk, til barnets beste. Gud ordnet opp for deg i Jesus Kristus. Og han gjorde det fullkomment!

Han er den som har frelst oss og kalt oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av. (2Tim 1:9)

Den som ikke lar seg frelse av nåde, får ingenting av Gud. Den derimot som uforskyldt tar imot frelsen i Jesus, får alt av nåde.

Jesu frelse gjelder hver dag. Den er like fullkommen, sterk og trygg, selv om du er aldri så fattig i deg selv på grunn av ditt liv.

Lyden av Jesu trinn!

Av Dag Rune Lid

Flaum i Kina, børsar over heile verda i fritt fall, hungersnød i Afrika, orkan på veg mot den amerikanske vestkysten, kaos i russisk økonomi, terroråtak i Kenya osv. Eit lite utsnitt av nyheitene nokre dagar no i haust. Hå mange menneske skapar dette frykt og redsle. Men kva seier Jesus til sine: "Men når alt dette tek til å hende, då rett dykk opp og lyft hovudet! For det lir mot utløysinga dykkar." (Luk 21:28)

Sangstrofa «Jeg vil lytte etter lyden av han trinn» har tont for meg den siste tida når eg har høyrte alt dette som veltar inn over oss. Dei ulike plagene som Bibelen fortel skal skje, ser ut for å vere valda av eit aukande syndeforderv i folket generelt og eit fråfall frå Guds ord mellom Guds folk. Mennesket vil fri seg frå «moralske fordomar» og så ser dei ikkje at dei blir bundne av djevelen og førde mot den evige fortapinga. «Kor dei vart øydelagde i ein augneblink! Dei gjekk under og fekk ein skremende ende.» (Salme 73:19)

Trinn til dom og frelse

Jesus seier at ingen kjenner timen for hans atterkome (Matt. 24:36), men på same tid talar han utførleg om alle dei teikna som skal skje før han kjem att. Det er kata-

strofar, ulykker, mange som blir førde vill osv. Disse teikna samanliknar Jesus med fikentrete sine knoppar. Når sevja går i greinene og lauvet sprett, då veit de at sommaren er nær, seier Jesus. «Såleis skal det de òg, når de ser alt dette, vita at han er nær.» (Matt 24:33)

Samanliknar me så dette med det som møter oss i denne tid, kva er det då anna enn «lyden av hans trinn» me høyrer. Jesus samanliknar også det som skjer med fødslerier, som skal auke i omfang etter som tida nærmar seg hans atterkome. Midt i sorg og smerte over alt det synda og fråfallet fører med seg, så kan ein kristen likevel få gle seg over at Jesus kjem snart. Men for deg som lever borte frå Gud, er Jesu fottrinn ein bodskap om dom både over denne jord, men også over di eiga sjel. Måtte desse fotttrinn få vekkje deg opp, slik at du vender om til Herren medan han er å finna.

Djevelen forkynner også omvending, men han forkynner at du skal omvende deg seinare. Slik blei det eit evig for seint for så mange; måtte ikkje det skje med deg. Når Jesu trinn bryt gjennom himmelens skyer, då er det for seint å vende om. «For likesom lyntet går frå aust og

skin like til vest, såleis skal det vera når Menneskesonen kjem.» (Matt. 24:27) Tenk å då stå der fortapt. - I dag er det nådetid!

Atterkome til dom og frelse

Jesus kjem att for å dømme levande og døde (Apg 10:42). Difor blir songstrofa eit spørsmål til deg og meg: «Vil du lytte etter lyden av Hans trinn?» Det er berre den som i si avmakt har lært Jesus å kjenne, som også kan lytte etter lyden av hans trinn. «Mine sauer høyrer mi røyst, eg kjenner dei, og dei følgjer meg,» seier Jesus. (Joh 10:27) Dette øyre som kan skilje hans trinn frå denne verdens larm, det får ein i møte med Jesus. Når hjarta blir lyd- høyrte for Guds dom over synd, då får dette hjarta ein ny høyrsel og får høyre «Denne han er fri! Han er tod I Jesu blod, Satan synd og død må rømme.» Når Jesus talar til dei sju kyrkjelydane i Openbenberringa, så avsluttar alle helsingane: «Den som har øyra, han høyre kva anden seier...» I dag ser me at det gjekk ille for dei, Jesus tvingar ingen, men der han ikkje får sleppe til, der fører det til evig død.

Den som har «øyrer» og høyrer Andersens røyst, han skal få sjå fram mot Jesu atterkome utan frykt. Han har allereie opplevd dommedag. «Møt meg da på Golgata, Jesus skal min sak antage! Hvem vil meg anklage.» Ein kristen sin domme-

dag var på Golgata kors, der Guds vreide og dom ramma stedfortredaren Jesu i din og min stad. Når Jesu kjem att, skal ein kristen få møte sin Herre og Frelsar, han som har kjøpt oss til Gud med sitt blod.

Medan eg vandrar på denne jord kan eg få syngje med Lina Sandell:

*Jeg har så lun en hytte
I bønnen med min Gud,
Vi synd og nåde bytter,
Og jeg er Jesu brud.
Der legger han sitt øre
Så nær mitt hjerte matt,
Jeg merker han kan høre
Om ei et ord blir sagt.*

Og eg kan få lytte til han som kjem:

*Kun stille, min brud, til jeg kommer!
Å, frykt ei og engstes ei så!
Du ser jo det tegner til sommer,
Og kronen du snarlig skal få.*

(sb 865)

Alt det som strøymmer mot oss av katastrofar i denne verda skal ikkje ta motet frå ein kristen - heller tvert imot. Eg kan få seie til meg sjølv:

*Min framtidsdag er lys og lang,
Den rekker bak om tidens tvang,
Der Gud og Lammet selv jeg ser,
Og ingen nød skal være mer.
(sb 885)*

«Amen, ja kom, Herre Jesus!» (Op 22:20). Jeg vil lytte etter lyden av hans trinn! □

TROEN KOMMER AV FORKYNNELSEN

Av Sven A. Berglund

Så kommer da troen av forkynnelsen, og forkynnelsen av Kristi Ord.

Rom 10:17

Her i dette avsnitt i Romerbrevet leser vi et kallsbrev til hver eneste en som har fått se inn i evangeliets hemmelighet. De andre må også få høre! «Hvorledes kan de tro der de ikke har hørt? Og hvorledes kan de høre uten at det er noen som forkynner?»

Det som gjelder til alle tider som grunnforutsetning for at det skal bli født åndelig liv, det er at det blir forkynt et ganske bestemt budskap. Ikke alle slags budskap og forkynnelser, men bare Guds ord i lov og evangelium er det som kan føre et menneske gjennom død til liv.

Det viktigste

Og så er alltid det første og viktigste spørsmålet - ikke om alle de andre - men om du selv har gjort erfaring her. Har du selv gått denne veien? Jeg spør ikke etter bare teoretisk tilegnet kunnskap. Her er det spørsmål om kjennskap. Har du erfaring av den nye fødsel? Da er det også lagt ned noe i deg. Ja, det nye livet har dette i seg som Paulus ut-

trykker det her i Romerbrevet: «Mitt hjertes ønske og min bønn til Gud for dem er at de må bli frelst.» Og skal noen bli frelst, så må Guds ord forkynnes, sier Paulus.

Lov og Evangelium

Forkynnelsen av lov og evangelium er det viktigste som skjer i Norge. Selv har jeg akkurat gått igjenom en tid med anfektelse og mørke. Jeg så så mørkt på mange ting. Og i dette mørke fortalte også djevelen meg noe om forkynnertjenesten. «Det er ingenting, bare noe småtteri, noe helt ubetydelig,» hvisket han. «Det må da være ting som er mer nyttig og bedre å stelle med enn å kaste bort dine beste år, helse og krefter på å reise rundt å preke for folk,» sa han.

«Bare et virkemiddel»

Da tenkte jeg at det er nok slik at djevelen har alt for mange meningsfrender fra før også innenfor det vi kaller kristen virksomhet og de troendes rekke. «Vi må satse på nye virkemidler», blir det sagt så ofte. Og så satser man på underholdning, verdslighet, drama, dans og så videre. «Vi må jo nå ut», blir det sagt, «vi må nå de unge.»

Ja det er viktig, men hva skal vi nå dem med? Vi har aldri fått noe kall fra Gud til å nå de unge med det de har fra før, eller vil ha. Men vi har fått et kall til å gå til alle mennesker med Guds ord, med forkynnensens dårskap. Og så er nøden i dag at det blir mindre og mindre plass for forkynnelsen. Og forkynnelsen av lov og evangelium blir erstattet med flat apellforkynneelse og kunster, effekter og psykologiske metoder for å «vinne» nye. Men hva skjer? Jo det kommer nok nye, men de kommer ikke igjennom til frihet og det nye liv i Gud. Hvorfor ikke? Jo, fordi «troen kommer av forkynnelsen, og forkynnelsen av Kristi Ord.» Troen kommer ikke av underholdning og verdslighet, men den kommer av et ganske bestemt budskap i lov og evangelium.

«Et annet evangelium»

Og dette, kjære leser, er så alvorlig. Er ikke denne forkynnelsen vårt eneste store anliggende, så ender hele vår virksomhet opp under forbannelsen som blir uttalt i Gal.1, 6-9 der Paulus advarer mot «et annet evangelium»: *Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det ikke finnes noe annet – det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium. Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet! Som vi før har sagt, så sier jeg nå igjen: Om noen forkynner dere et annet evangelium enn det som dere har mottatt, han være forbannet!* □

Nytt fra Bibelskolen

Bibelskolen på Fossnes har nå fått ny husmor. Liv Jorunn Fjære (f. Ekanger) er tilsatt i 3/4 stilling. Sammen med mannen, Martin Fjære, har de flyttet inn i husmorleiligheten. Misjonær Ingar Gangås, som var engasjert som timelærer forrige skoleår, er nå tilsatt som lærer i 3/4 stilling. Dette frigjør noe tid for Lars Fossdal og Per Bergene Holm, slik at disse kan delta mer i forkynnervirksomheten. Leieavtalen med politiet er nå formelt undertegnet og gir skolen stabile leieinntekter. Politiet nytter en del av bibelskolens lokaler til videreutdanning for politifolk. Ombyggingen er nå så godt som ferdig, det vil si at vi har 36 rom med eget bad. Til tross for et omfattende ombyggingsarbeid, regner vi med å være gjeldfrie i løpet av våren 1999. Ellers vil vi minne om at undervisningen på bibelskolen er åpen for alle som ønsker å følge den, - en time, - en dag, - en uke, - eller over lengre tid. En del benytter seg av dette, og det er til gjensidig velsignelse. Du er hjertelig velkommen til Bibelskolen på Fossnes!

Per Bergene Holm

Nådestolen

Av Olaf André Klavenæs

Så skal du sette nådestolen oppå arken. Og i arken skal du legge vitnesbyrdet som jeg vil gi deg. Og jeg vil komme sammen med deg der.

2 Mos 25:21-22a

I 2. Mosebok kapitlene 25-30 hører vi om røykofferalter, vitnesbyrdets ark og en nådestol. Dette hørte inn under den gamle pakt. For Gud i himmelen måtte det gjøres opp for synd, og ved disse midler som ble brukt her, ble synder og misgjeringer gjort opp. Alt som førtes frem for Gud måtte være reint. Man måtte vokte seg godt så det ikke ble ført fremmed røkelse inn for Guds åsyn. Røkelsen skulle være en vellukt for Herren.

Det er den siste delen av vers 6 som har blitt så godt for meg, "foran nådestolen som er ovenover vitnesbyrdet hvor jeg vil komme sammen med deg". Vitnesbyrdet i vitnesbyrdets ark, hva var det? Jo, det var lovens tavler, de 10 bud (2 Mos. 25:21,34:29). Guds vitnesbyrd om seg selv og hvilken Gud som råder og troner i himmelen, og om hvordan du og jeg skulle leve etter hans bud. Dette vitnesbyrdet om Gud selv, Guds hellighet, Guds vrede over synden, blir foraktet og latter-

liggjort mer enn noen gang i vår tid. Hvordan stiller du deg til dette vitnesbyrd? Gud i himmelen vil en dag holde dom over all synd ut i fra det vitnesbyrdet som lå i paktens ark. Da vil hans vitnesbyrd om seg selv bli fullkomment åpenbart her på denne syndens jord. Hva har vi menneske-kryp å stille opp med da? Har vi levd etter Guds hellige bud, har vi hedret vår far og mor, elsket vår neste, aldri hatt syndige begjær?

Hva sier bibelen. Jo, i Hebr. 4:13 står det slik: "alt ligger nakent og bart for hans øyne som vi har å gjøre med". Gud ser alt, en eneste vond tanke, et eneste begjær, alt blir nøye lagt merke til. Syndens lønn er døden, sier Guds ord. Ulegelig er din skade, ulegelig er ditt sår, sier Herren. (Jer 30:12). Gud sier hvem du er og hvordan du er i sitt vitnesbyrd om seg selv. La det sies deg; din sykdom er ulegelig og ditt sår dødelig. Hvem torde si deg slikt om ikke han som du ikke kan motsi, gjorde det. Han vet om deg, han kjenner deg til bunns. Vær viss på at Gud ikke overdriver. Det er ingen redning for deg dersom ikke Gud redder deg! Ordet om nådestolen, som vi leste om, ble så uendelig

godt for meg. Vi leste at den lå ovenover vitnesbyrdets ark, og der ville Gud komme sammen med meg. Nådestolen ble oversprengt med sonofferblodet (Hebr 9:18-26). Denne nådestol som Herren viste Moses på fjellet, og som ble laget etter Herrens anvisning, er et skyggebilde av et evig frelsesråd.

Skriften sier at nådestolen er Jesus. Han er av Gud stilt til skue i sitt eget blod, fremstilt og gjort til synd for oss. (Rom 3:25). Det vitnesbyrdet som roper fra den blodsprenge nådestol, det er et rop til en døende verden. Et vitnesbyrdsrop om at det er gjort soning for synd. Vitnesbyrdet om Jesus kan ikke skilles fra vitnesbyrdet om blodet heller ikke kan vitnesbyrdets ark noen sinne bli skilt fra den blodsprenge nådestolen. Men hvorfor måtte det være blod? Fordi uten at blod blir utgydt skjer ikke forlatelse for synd (Hebr 8:22). Jesus var det fullkomne offer. Det Guds lam som bar verdens synd, måtte være en som Gud fikk fullkomment oppgjør for synd av. Hans egen sønn, Jesus Kristus. For blodet har «virket så kraftig hos Gud at han lot seg evig forsonet». Tenk, vi har en forsonet Gud. For et mektig budskap for fortapte syndere. Du, ved nådestolen som er ovenover vitnesbyrdet, der vil Gud komme sammen med deg, og der kaster han deg aldri bort. Når Guds ord og

dom lyder fra vitnesbyrdets ark og du ser deg evig fortapt, syk og med ulegelige sår, ropes det fra nådestolen som ligger ovenover Guds lov og dom. Jesus vil inderlig av hjerte skjule deg i sitt eget blod fra Golgata kors. Jeg vil legge forbindelse på deg og lege dine sår, sier Herren, (Jer 30:17). Kom, hvor enn din fortvilte tilstand er. Han både vil og kan lege deg. Nekt ikke og skjul ikke din elendighet. La ikke dine syndesår skjules av hykleri, da blir de aldri lagt. Gi Gud æren. Erkjenn og bekjenn dine synder for ham (Sal 32:5) Ved Jesu blod og sår gir Gud deg frelse og evig liv.

Ved nådestolen som er ovenover vitnesbyrdet, der vil Gud komme sammen med deg, og bare der. Her ble frafallet fra den levende Gud innelukket, syndene forsegle, misgjerningene overdekket og en evig rettferdighetsdrakt brakt frem. Rettferdighet i Jesu Kristi blod for alle og over alle som tror. Derfor må alle vende seg til nådestolen som vil bli rettferdiggjort og komme i samfunn med Gud. Fra Golgata kors strømmes det en frelsens kilde med levende vann for fortapte syndere, og fra dette kors skal det evige evangelium tone, tross menneskelige villfarelser og spottende ord. Ved nådestolen som er ovenover vitnesbyrdet, vil jeg komme sammen med deg.

Judas Iskariot

Av Eusebio Alvis, Peru

I disse dager skjedde det at han gikk opp i fjellet for å be. Og han ble der hele natten i bønn til Gud. Da det ble dag, kalte han til seg sine disipler, og av dem valgte han ut tolv, som han også kalte apostler: Simon, som han også gav navnet Peter, og hans bror Andreas, og Jakob og Johannes og Filip og Bartolomeus og Matteus og Tomas og Jakob, Alfeus' sønn, og Simon, som ble kalt seloten, og Judas, Jakobs sønn, og Judas Iskariot, som ble forræder.

Luk 6:12-16

Jesus valgte seg ut tolv apostler, blant dem var det to som het Judas, den ene av dem var Judas Iskariot. Jeg har grunnet mye på dette. De tolv apostler vandret med med Jesus, Herrenes Herre, han som er Gud og skaper. De var fiskere, tollere, - kalt til apostler, Jesu utsendinger. Og Judas Iskariot hørte til disse tolv. Han hadde gått med Herren, sett undergjerninger, sett blinde bli seende, sett halte gå og sultne fått brød i ødemarken. Han vandret sammen med Herren og hørte Guds ord. Hans ansvar var det vi i dag kaller kasserer. Han stelte med økonomien og innkjøp. Det var Ju-

das som oppbevarte "kollektpenge-
ne".

Hadde ikke Judas hørt Jesu tale? Jo, det hadde de alle tolv. Likevel ser vi at Judas, som hadde det privilegium å være i Jesu følge dag og natt i tre år, til slutt går til jødernes eldste og spør hva de vil gi ham for å føre dem til Jesus. Og så leser vi i Bibelen hvordan Judas Iskariot til slutt befinner seg sammen med de 12, men med den store forskjell at han selger sin Herre for 30 sølv-penger.

Så kan vi spørre: Hadde ikke Guds ord arbeidet likt i alle tolv? Judas hørte nok Guds ord, men Judas kom aldri til tro på Guds ord. Rent fysisk var han sammen med Kristus og vandret sammen med ham. Men han var bare sammen med Jesus i det ytre. Han kjente Jesus, utseendet hans, ansiktet, kroppsbygningen. Men dette betydde ikke at Judas kjente Jesus - i åndelig forstand! Å kjenne Jesus etter kjødet er ingen garanti for åndelig liv!

Hvor mange er ikke i denne situasjon i dag? Du kan ikke lære Jesus å kjenne etter din natur! Den Hellige Ånd må åpenbare ham for

deg! Du kan ikke kjenne Jesus uten slik åpenbaring!

"Da Jesus hadde sagt dette, ble han rystet i ånden, og vitnet og sa: Sannelig, sannelig sier jeg dere: En av dere kommer til å forråde meg." (Joh 13:21) Judas tenkte nok at Jesus ikke visste hva som bodde i hans hjerte, for Judas hadde ikke lys i evangeliet, han trodde ikke på Ordet. Han tenkte som det naturlige menneske: "Ingen ser tankene mine!"

Men intet er skjult for Gud. Jesus trenger ikke at vi forteller om vårt liv. Han vet alt, kjenner hvert skritt, hvert ord! Jesus er den samme i dag. Generasjoner kommer og går. Men Jesus Kristus er den samme til alle tider, for alle folk! Guds ord er det samme, ingen kan forandre det!

Judas' fall var forutsagt i Skriften (Salme 41:10). Judas er djevelens redskap. Djevelen ville utrydde Jesus for selv å være herre over mennesket. Her ser vi hvor langt bort Judas var kommet fra Jesus. Så slår Judas seg sammen med de skriftlærde og fariseerne. De som var satt til å forvalte Guds ord, var Jesu verste fiender. Slik er det også i dag. Det ser vi her i Arequipa hvor den katolske kirke kjemper med iver mot evangelisk kristendom!

Jesus blir arrestert. Antagelig var

Judas tilfreds med de 30 sølvpengene i dette øyeblikk. I Joh 6:70 sier Jesus at "én av dere er en djevel." Det er Judas som blir omtalt slik. Jesus sier ikke at han var av djevelen, men at han er en djevel. Legg merke til det! De religiøse motstandere i vår tid, de er - til tross for sin religiøsitet - djevelens slaver og redskap. For Skriften sier at "Den som gjør synd, er av djevelen. For djevelen synder fra begynnelsen." (1Joh 3:8) Slik var det med Judas, til tross for at han vandret med Herren i tre år, så er han ikke av Jesus, men er et djevelens redskap mellom de tolv. Han arbeidet ikke for evangeliet, men for djevelen.

La oss være våkne, venner! Det samme skjer i dag. Endog apostelen Paulus fryktet for seg selv, at han skulle falle fra. Djevelen inntok Judas' hjerte. Er det mulig i dag? Ja, det er mulig! Han kan innta ditt hjerte! Her i vår kirke hadde vi tre unge kvinner som var besatt av djevelen. Jeg nevner ikke navn. Det var mot deres vilje, men djevelen hadde inntatt deres hjerter - de måtte gjøre hans vilje!

Fikk Judas selv idéen om å forråde Jesus? Bibelen sier at djevelen la denne sak i hans hjerte. Hvordan er det i huset ditt, hvis du glemmer å lukke vinduet når du reiser bort? Hvem går inn? Tyven finner huset

tomt, vinduet åpent og går inn og stjeler. Så også i våre liv. Når Jesus, Guds ord ikke har plass i vårt liv, så står vinduet åpent for Satan. Og spesielt hvis du unnskylder synd, tenker at "det er ikke så farlig...."

Judas begynte nok i det små; 50 øre - 1 kr - 5 kr - og så ruller det på seg inntil det ender med at han selger sin Herre for 30 sølvpenge. Judas åpnet vinduet, ja døra for djevelen, og han gikk inn og inntok hans hjerte. Hvis du unnskylder synd, selv den minste, så setter du vinduet åpent for djevelen, og han går inn og inntar ditt hjerte.

Jesus er sannheten. Løgnens far er djevelen. Bare sannheten kan frigjøre oss. Jesus kan fri oss fra djevelens grep. Satan er vår fiende, vi makter ikke å kjempe mot ham. Men Jesus vant over ham på korset og knuste hans makt. Jesus kan fri oss fra djevelen. Vi vinner mer enn seier "i Kristus Jesus ", altså ikke med vår kunnskap, forstand og krefter, men i Kristus Jesus.

Hva skjer med Judas når samvittigheten slår ham? Han angreir at han "har forrådt uskyldig blod". Angrende leverer han pengene tilbake. Han tenker at han skal løse saken med å levere tilbake pengene. Men Judas får ingen hjelp hos disse som tidligere trengte hans tjenester. "Vi

kjenner deg ikke, - dra deg vekk," er deres svar. Og Judas anger blir til fortvilelse.

Men når Judas angret, hvorfor ble han så ikke frelst? Jo, for Judas' anger var ikke etter Guds hjerte. Hans anger var den falne naturs naturlige frykt. Denne frykt fører til døden. Men frykten som Guds ord skaper, som loven skaper i hjertet, den fører til Jesus. Da stiger det et rop opp i hjertet: "Er det ennå håp for meg - slik som jeg er?" Denne frykten, som er fra Herren, er til liv. Fly, løp til Jesus! Han har kjøpt deg, betalt for deg på korset. Han kan frelse deg!

Judas trodde ikke på Ordet. Han støtte det fra seg. Jo mer han hørte og avviste det, jo værre ble det for ham. Jesus kunne bare nå ham med Ordet, men Judas avviste det og ble forført av djevelen.

Jeg kjenner ikke ditt liv, men mange har spurt meg hvordan jeg kjenner deres liv? Min venn, det er Guds ord som kjenner deg og som kjenner ditt liv.

Judas sto Guds ord i mot. Det er bedre å aldri høre Guds ord enn å stå Guds ord i mot. Se på kong Saul, han hørte Ordet og stod i mot. Hans endelig ble som Judas, han tok sitt liv. Å stå Guds ord i mot er døden, ikke bare fysisk, men åndelig, evig død borte fra Guds åsyn.

Må Gud gi oss åpne ører til å høre hans Ord, åpne øyne til å se, må han knuse våre steinhjerter! "Se til, brødre, at det ikke hos noen av dere er et ondt og vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud. Men forman hverandre hver dag, så lenge det heter i dag, for at ikke noen av dere skal forherdes ved syndens svik." (Heb 3:12-13) Hva er det som forherder hjertet? Det er vantroen. Hvor ofte skal vi formane hverandre? - hvert år? - hver måned? Nei, hver dag, sier Ordet!

"Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantro sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde." (2Kor 4:3-4) Judas' sinn var forblindet av denne verdens gud.

Er det ennå håp for oss, for meg og deg? Stå ikke Guds Ånd i mot! Må Gud gi oss en ånd og et hjerte som hører Ordet og tar i mot det. Må Herren Jesus som tok bort vår synd og skyld på korset, gi oss et øre som vil høre Ordet, må han bryte ned vår motstand, må han gi oss et hjerte som vil det han vil.

Skal du gå fortapt som Judas? Han var en av de tolv, men gikk fortapt. Mitt ønske er at Den Hellige

Ånd må vise oss Jesus, et syn som bare Den Hellige Ånd kan gi oss, ikke som Judas som bare så Jesus med sine fysiske øyne. Hvis Herren gir deg flere dager, eller noen minutter til, - hør Guds ord! Ta i mot Jesus!

"Herre kom oss til hjelp! Takk for ditt Ord. Vi vil ikke gå fortapt som Judas, - du må åpne himmelen over oss - rens oss fra all synd. Intet annet kan rens oss fra vår ondskap. Takk Jesus, ikke for det vi er, men for det du gjorde for oss på Golgata for å frelse og redde oss! Takk Jesus! Amen."

*Fritt etter evangelist Eusebio Alvis, Peru
Til norsk ved Jon Espeland*

I Guds høyskole lærer du nåden å kjenne

Av Ingar Gangås

Og for at jeg ikke skal opphøye meg av de overmåte store åpenbaringer, har jeg fått en torn i kjødet, en Satans engel som skal slå meg, for at jeg ikke skal opphøye meg. Om denne bad jeg Herren tre ganger at den måtte vike fra meg. Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg. Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpelighet, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!

2 Kor 12:7-10

Har du noen gang bedt Gud om å bli mer hellig for å leve bedre med Jesus? Eller har du kanskje bedt Jesus om å tukte deg i perioder der du selv syntes du ble for likegyldig og kald i ditt kristenliv?

Du kan være sikker på at Gud hører slike bønner. Men han svarer sjelden slik du tenker. Ofte svarer han med lidelser, sykdom, nød og ulike kors. Det gamle menneske kan nemlig ikke dødes uten ved bitre trengsler og vanskeligheter. Apostelen Paulus måtte innse at

“tornen i kjødet” skulle være der for å hindre at han ble stor i seg selv. Han hadde opplevd veldige ting med Gud. Han var et utvalgt redskap i Guds hånd. Nå var han blitt en betydningsfull apostel. Midt i denne situasjonen hadde Gud gitt ham en plage, et kors som han ikke kunne bli kvitt til tross for gjentatte bønner. Gud ville vise ham hva som var best for ham. Så fikk Paulus erfare at nåden er mest dyrebar og umistelig i nøden. Der synden blir stor, blir nåden enda større. Slik er det for et Guds barn. Men om du er en ubotferdig synder kan du ikke forstå dette. For da er all tale om nåde bare unødvendig og kjedelig. Ikke kan du skjønne at budskapet om nåde i Jesus kan være så mye verdt, og heller ikke tåle talen om synden og vårt syndeforderv.

Paulus hadde sett hvem han var. Mens han var på vei mot Damaskus fnyste han av hat mot de kristne. Men da åpenbarte Gud seg. Syndeskylden ble stor i møte med den levende Gud. Siden den gang levde apostelen i hellig undring. Var det virkelig sant at det ikke var noen fordømmelse for dem som var i Kristus Jesus? Han hadde trodd at han

en god fariséer som tok det nøye med sitt liv. Men han hadde tatt feil. Da budet kom, det vil si da Guds bud begynte å ramme ham, viste det seg at det han før trodde skulle være til liv, det ble til død for ham. "For synden benyttet seg av budet og dåret meg og drepte meg ved det." (Rom 7:11) Paulus fikk se at han var "overmåte syndig". Han var fortapt. I denne situasjonen måtte han rope til Gud om frelse. "For se han ber!" sa Herren til disippelen Ananaias, som ble bedt om å fortelle Paulus at han var et utvalgt redskap for Gud. Både hedningefolk og Israels barn, ja til og med konger skulle han vitne for. Nåden som han selv var blitt så glad i, måtte han dele med andre. Men Herren sa noe mer om ham: "For jeg skal vise ham hvor mye han må lide for mitt navns skyld." (Apg 9:16)

Så skulle både gleden og sorgen følge apostelen. Høye åpenbarelser ble etterfulgt av Herrens tukt. Det manglet heller aldri motstandere der Ordet om Jesus gikk fram. Paulus forkynte frihet fra syndens fengsel, men måtte selv gå i fengsel for denne frihetens skyld. Også da fikk han erfare at Guds nåde i Jesus Kristus var nok. Nåden var den samme selv om de ytre omstendigheter forandret seg.

"Min nåde er nok for deg." Hva

betyr ordet nåde? Det er uforskyldt tilgivelse på grunn av en stedfortreder. Det er å få sin synd tilgitt fordi Guds straff over menneskets synd rammet Jesus. Han er vår rettferdighet hos Gud. Grunnlaget for nåden er å finne i det Jesus gjorde og det han er for synderen. Det går an å juble tross plager og trengsel:

*Å at jeg kunne min Jesus prise Som
jeg av hjeret jo så gjerne vil,
Fordi han ville slik nåde vise Og byde
meg sitt himmerike til!*

*Jeg gikk i blinde, jeg lå i døden Og
mørkets fyrste holdt meg ganske fast.
Da ropte jeg til min Gud i nøden, Han
frelste meg og mørkets lenker brast.*

*Ha takk, o Jesus, for korsets smerte,
For døden og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
Og vinteren ble til en liflig vår.*

(sb 131)

Slik går det an å synge om en kjenner på synd og elendighet. For Guds kraft fullendes i svakhet. Ikke slik at vår svakhet gir oss unnskyldning til å fortsette i synd, for et sant Guds barn har fått en ny trang til å leve Gud til behag. Hva betyr så ordet *svakhet* i denne sammenhengen? Det er ikke bare en sykdom eller en skavank. Du kan ikke kureres ved forbinding, plaster på såret

eller riktig dose med medisin. Svakheten er heller ikke slik at du kan trene deg opp til å bli bedre. Her hjelper ikke noe treningsprogram! For en god del år siden hendte det at jeg var kommet inn på et karismatisk møte sammen med noen studiekamerater. Det ble mye fokusert på alt det vi måtte gjøre for å oppnå et rikere kristenliv. Etter en kort stund kom det fra den ene kameraten som satt ved min side: "Vi får vel bare gå ut igjen, for vi har glemt å ta på oss treningsdrakter!" Mange strever hele livet på å forbedre det gamle kjød, det gjelder å satse alt på at gamle Adam skal bli bedre. Men det går ikke an. Han må daglig dødes og druknes. På grunn av syndefallet er mennesket skrøpelig, det vil si av dårlig og ubrukelig materiale. Vi er syke til døden. Ja, vi er døde i våre synder og overtredelser. Det må en nyskapelse til. Det er bare Gud som kan gjenføde til et nytt liv ved å skape liv av døde. Derfor bruker Bibelen uttrykk som "gjennom dom til frelse", "fra mørke til lys", og "fra døden til livet". Paulus hadde erfart dette. Da ble han så usigelig takknemlig for nåden. Jesus var nok for ham, selv om han både var svak og skrøpelig. Jo verre det ble med ham, dess større ble det å få leve i syndenes forlatelse.

Martin Luther har sagt det slik: "Kristus har bare syke og svake

mennesker i sitt rike. Det er liksom et hospital, hvor det bare ligger skrøpelige mennesker som må oppvartes."

Dette samsvarer dårlig med dagens moteforkynnelse som hevder syndfrihet med bare herlighet og glede. "Sykdom skal ikke finnes hos et Guds barn," sies det fra enkelte hold. "Gud har lovt oss et lykkelig liv, helst i bare luksus og rikdom." Men hva sier Bibelen? "Min sønn! forakt ikke Herrens tukt, og mist ikke motet når du blir refset av ham. For den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar seg av. Det er for tukts skyld dere tåler lidelser. Gud handler med dere som med sønner. For hvem er vel den sønn som hans far ikke tukter? Men hvis dere er uten tukt, som alle har fått sin del av, da er dere uekte barn, og ikke sønner." (Heb 12:5b-8)

I lys av dette skjønner vi at Luther hadde rett da han føyde til: "I Kristi rike, som ikke er annet enn å styrke de svake, helbrede de syke, trøste de bedrøvede osv., der mangler aldri det hellige kors. For når en prediker at Kristus alene må styrke, helbrede og hjelpe oss arme får, og at vi ikke kan hjelpe oss selv med våre egne krefter og gjerninger, da er det en prediken som ikke tåles."

Slik har det alltid vært. Et bud-

skap om kors og trengsel kan det naturlige menneske ikke få til å harmonere med det glade evangelium. Dette er dårskaps tale, sies det. Men Guds ord kaller det visdom til frelse for hver den som tror. For Jesus er midt i vår nød. "Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud, han som trøster oss i all vår trengsel, for at vi skal kunne trøste dem som er i all slags trengsel, med den trøst vi selv blir trøstet med av Gud." (2 Kor 1:3-4)

Det kristne livet vokser alltid nedover. Etter hvert som du får se stadig mer av din synd, får du større

trang etter Jesu nåde. Her er all trengsel og svakhet med på å gjøre deg avhengig av Jesus. Alt det Gud sender i din veg slik at Jesus får vokse i ditt liv, er egentlig Guds omsorg og nåde mot deg. Slik får du vokse i nåde og kjennskap til ham. "For vi vet at trengselen virker tålmodighet, tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. Og håpet gjør ikke til skamme, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som er oss gitt." (Rom 5:3-5)

...Forts. neste nr.

Bibelhelg på Raknestunet

Helga 9-11. oktober var det atter haustsamling i Lekmannsmisjonen med Bibelhelg på Raknestunet på Osterøy ved Bergen. Godtfred Nygård, Per Bergene Holm og Sven A. Berglund var oppsette som talarar, men Berglund blei hindra pga flystreik, og Godtfred Nygård og Dag Rune Lid tok hans møter.

Fredag kveld tala Nygård ut frå Jesaja 35:4-10: «Sei til dei urolege hjarto. Ver frimodige, ottast ikkje! Sjå, der er dykkar Gud!». Laurdag kveld talte han om Peter og Judas, og sundag føremiddag ut frå teksten i Lukas 13: «Herre er det få som vert frelste?» Bergene Holm talte ut frå Ef. 2 om kva ein kristen er frelst frå, og kva ein er frelst til. Lid talte ut frå Openberringa 2:1-7, om dei som hadde gjeve opp sin fyrste kjærleik - korleis dette arta

seg, og kva konsekvensar det fekk for dei i Efesus. Kassettopptak frå møta kan tingast hjå Johannes Sørbø, 4262 Avaldsnes, tlf. 52 84 21 10.

På laurdagskvelden fekk me besøk av ei familiesonggruppe frå Norheimsund som var leia av Audun Valland. Mange gav uttrykk for glede over å kunne få høyre eit fleirstemt familiekor som kan syngje songar med sjelesørgerisk innhald i denne tid. Det var song både for øyra og hjarta, som ein uttrykte det.

Mange var også takksame for at me fortsatt kan få samlast slik om Guds Ord, og få mat for vår sjel - det er naudsynt i denne søvnens tid. Raknestunet var ein fin og høveleg stad for arrangementet. I offer til NLL kom det inn ca. 14 000 kroner.

“Disse tegn skal følge dem som tror”

Av Per Bergene Holm

Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med tunger. De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.

Mark 16:17-18

Vi hører og leser stadig om at vi står foran store vekkelser og en veldig åndsutgytelse. Etter mange år med mangelfull og fattigslig kristendom, skal vi igjen få oppleve “urkristendommen” med tegn og under, helbredelse av all sykdom osv.

Det siterte skriftstedet er et av beleggene som brukes for å godtgjøre at dette er bibelsk. I tillegg henvises det til Jesu egen gjerning, samt til hendelser i de første kapitlene i Apostlenes gjerninger, hvor det står om at alle syke ble helbredet (Apg 5:16).

Men taler disse skriftstedene om at slike tegn og under skal høre til dagens orden i den kristne forsamling og skal være et særpreg for de siste dagers store vekkelser?

Den gamle og den nye pakt

For å svare på dette spørsmålet må vi først si litt om den gamle og den nye pakts tid. I den gamle pakts tid var Guds åpenbaring knyttet til Israel på en helt spesiell måte. Israel er utvalgt til å være Guds åpenbaringsfolk. Gjennom særlig salvede personer/embeter (kongen, presten, profeten) og innvidde institusjoner/helligdommer med deres gudstjeneste (tabernaklet, templet) åpenbarte Gud seg for folket. Selv om enhver troende israelitt hadde Guds Ånd, så var det dog gjennom disse institusjoner og embeter at Guds Ånd var gitt som særlig utrustning til å åpenbare Guds råd for folket. Vi kan si at vi har to slags folk i den gamle pakt – den troende som har Guds Ånd til sitt personlige gudsliv og så den salvede embetsbærer (konge, prest eller profet) som er utvalgt til å åpenbare Guds råd for folket, i ord og gjerning, gjennom forbilledlige handlinger og tjenester. Den salvede prest eller konge var utvalgt av Gud til denne åpenbaringstjeneste og åpenbarte Guds råd for folket, også om han personlig ikke var noen tro-

ende (jmf ypperstepresten Kaifas – Joh 11:49-51).

Fra og med pinsedag oppfylles imidlertid en profeti fra det gamle testamente. Den Hellige Ånds gjerning er ikke lenger bare knyttet til Israel eller til særlig salvede personer/embeter. Fra pinsedag av har enhver troende Den Hellige Ånd, ikke bare for sitt personlige gudsliv, men også som utrustning til tjeneste. Dette gjelder alle, både menn og kvinner, unge og gamle, treller og frie, høye og lave (Apg 2:16ff; Joel 3:1ff). Det åpenbares på pinsedag. Og ut gjennom Apostlenes gjerninger stadfestes det at dette ikke bare er noe som gjelder apostlene eller jøder alene, men både samaritanere (Apg 8:5ff) og andre av hedensk herkomst (Apg 10:1ff). Den Hellige Ånds gjerning er ikke lenger bare knyttet til Israel, men er universal, den følger dem som tror.

Dette var så uhørt og vanskelig å fatte for jødene, at Gud lot det åpenbares på den måte at apostlene var til stede som vitner, både i Samaria og hos Kornelius. Og Peter kan derfor på apostelmøtet i Jerusalem (Apg 15) bevitne at det i denne henseende ikke lenger er noen forskjell på jøder og hedninger.

Et alminnelig prestedømme

Det blir derfor så alldeles galt når noen fortsatt taler om en form for

“second blessing“, om den nå er forbeholdt særlige embetsbærere med særskilt innvielse (en særskilt pretestand) eller en egen gruppe viderekomne kristne (“åndsdøpte“). Poenget hos profeten Joel og i Peters taler på pinsedag og på apostelmøtet (Apg 15) er jo nettopp at enhver slik forskjell er opphevet i den nye pakt. Enhver kristen, uansett stand og stilling og herkomst, har fått Den Hellige Ånds gave og den utrustning han trenger for sin tjeneste som kristen. Enhver kristen er prest for Gud, og dermed salvet med Guds Ånd til tjeneste, og tilhører “et kongelig presteskap, et hellig folk“, som Peter sier i (1Pet 2:9). Og tjenesten går ut på å “forkynne hans storhet, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys“ (1Pet 2:9).

Den Hellige Ånds gave er ikke gitt for å gi den kristne større autoritet eller makt, skape sensasjon eller for å skape gode kår i denne verden, slik trollmannen Simon tenkte (Apg 8) og som mange fortsatt ser ut til å tro. Den Hellige Ånd er gitt oss for å gi oss den utrustning vi trenger for å forkynne Jesus Kristus for våre medmennesker, i gjerning og ord. Det er forkynnelsen av Jesus som er det viktige, det er sentrum i all kristen tjeneste. Vi skal ikke forkynne oss selv, men Jesus! Og til denne tjeneste trenger vi Den Hellige Ånd.

Disse tegn skal følge dem som tror

Hva så med under og tegn? Hører ikke det likevel med? Helbredelse og andre kraftige gjerninger, tungetale og andre "demonstrative" nådegaver, taler ikke Guds ord om det som en viktig del av de troendes tjeneste?

La oss først legge merke til hva Jesus sier: Disse tegn skal "følge" dem som tror. Der hvor Guds rike går fram og evangeliet bryter nytt land, der lover Jesus at særskilte tegn og under skal stadfeste Ordet. Slik var det jo også med Jesu under og tegn, de stadfestet hans forkynnelse. Tegnene hadde i første rekke en forkynnende hensikt, å åpenbare Jesus for folket, hvem han var og hva han var kommet for å gjøre, nemlig å frelse det som var fortapt. Derfor anklager han også folket der de bare er opptatt av underet i seg selv, og ikke gjennom tegnet har lært ham å kjenne (Joh 6:26ff).

Og fordi tegnene i første rekke hadde denne forkynnende og stadfestende oppgave, så var de ikke noe vedvarende i Jesu gjerning, men de hørte til dens første fase. Der hvor evangeliet ble tatt i mot og trodd, der hadde tegnene utført sin gjerning, og det var ikke lenger behov for tegn. Troen hadde fått feste i Guds ord og løfte og hadde ikke lenger bruk for tegn. Det største er

ikke å tro på grunn av tegn og under – å ha behov for "troens bevis" -, men det største er å kunne tro uten tegn, uten å se, bare i kraft av Jesu ord. "Salige er de som ikke ser, og likevel tror" (Joh 20:29).

Der hvor tegnene ikke førte til tro på evangeliet, der hadde de også utspilt sin rolle, og Jesus nektet å gjøre tegn og under som fariseerne ba om. Det hadde ingen hensikt. Hørte "de ikke Moses og profetene, da vil de heller ikke la seg overbevise om noen står opp fra de døde" (Luk 16:31).

Og slik også i Apostlenes gjerninger. Tegnene følger dem som tror, de stadfester forkynnelsen av evangeliet, men etter hvert som evangeliet blir kjent og enten tatt i mot eller forkastet, så ser vi også at tegn og under ikke lenger hører til dagens orden. Når vi leser i Paulus', Johannes' og Peters brever, så ser vi at tegn og under ikke spiller noen stor rolle. Det advares heller mot å være for opptatt av slike ting. Det er forkynnelsen av Jesus Kristus og ham korsfestet alt dreier seg om.

Tegn og under følger pionermisjonæren

Leser vi kirkehistorien og misjonshistorien, så vil vi stadig lese om hendelser som minner oss om det vi kan lese i Apostlenes gjer-

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

ninger. Om vi tenker på hva pionermisjonærene i Kina (for eksempel Marie Monsen) eller i Etiopia fikk oppleve, så er det som å være tilbake i Apostlenes gjerninger. De opplevde virkelig at Jesu ord om at "disse tegn skal følge dem som tror" var sanne og virkelig ment. Galt blir det imidlertid hvis man taler og tenker som om dette skulle være noe som hørte til dagens orden i den kristne forsamling, også der hvor evangeliet er kjent og til og med for det meste er forkastet. Det er ikke i samsvar med Guds ord. For slik var det ikke engang for Jesus, og det skulle ikke være slik heller! Gjør vi tegn og under til et formål i seg selv eller til et kjennetegn på sann kristendom i seg selv, så er vi langt borte fra bibelsk kristendom.

Tegn og under følger falske profeter i de siste dagers forførelse

Når det gjelder de siste tider, så sier ikke Skriften at særpreget skal være store vekkelser fulgt av tegn

og under. Skriften sier tvert imot at kjærligheten skal bli kald hos de fleste, at frafallet skal bli stort, og Jesus spør om han overhodet vil finne troen på jorden. Tegn og under skal det imidlertid være mer enn nok av, men det skal være noe som følger de falske profeter. Det ser ut til at de falske profeter nettopp vil bruke tegn og under som bevitnelse for sin gjernings guddommelighet. Det skal de lykkes med, sier Skriften, slik at mange skal bli ført vill. Så "vekkelser" med tegn og under skal det bli, men de er ikke fra Gud, de er derimot et endetidstegn, et frafallstegn, for "en ond og utro slekt krever tegn". Det er imidlertid bare ett "tegn" som en slik slekt får fra Gud, det eneste tegn det kan bli frelst ved, og det er Jonas-tegnet, Jesu Kristi død og oppstandelse (Mt 16:4). Og det er vår oppgave, og det trenger vi Den Hellige Ånds kraft og utrustning til: å forkynne evangeliet om frelsen i Jesus, helt til Han kommer! □